

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvtiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Q[uo]d p[ro]pter ca[usa]m ista[m] Sancta trinitas Cyru[m] rege[m]
persaru[m] ex nomine uocauit & assimilauit, & in corde cætero[rum]
regu[m] Persa[rum] siue Mœdo[rum] tanta[m] b[ene]uolentia[m] ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

Iesu Christo. Et uos (inquit) cu[m] mortui essetis in delictis & præputio carnis uestræ conuicauit deus cum Christo, dörians uobis omnia delicta, dele[n]s quod aduersum uos erat chyographū decreti, quod erat contrarium uobis, & ipsum tulit de medio, affigens illud cruci, expolians principatus & potestates transduxit confidenter, palam triumphans eos in semetipso. Ergo in rege Assuero deus pater, in Mardocheo autē deus dei filius mirabiliter assimilatus est. Porro in Hester gratiam spiritus sancti sue spiritum consili, pro tātō negotio, assimilatum fuisse, quis dubitet? Illa namq[ue] mirabili uia consilio hoc esfecit, ut regis animus ad gratiam & misericordiā suā proscriptæ genti inclinaretur, & ille Aman superbissimus, in quo diabolus homicida ab initio figurabatur, non ubi uis, sed in cōuicio super mensam, crapulatus & ebrius caperetur, & sententia mortis strangularetur, in eodē ipso (qd Mardocheo parauerat) patibulo appensus: nimirū secundū illius dicti mysterium quod de diabolo ad beatū lob dixerat dominus. An extrahere poteris Leviathan hamo & fune ligabis linguam eius? Quasi enim captus hamo & iste fuit qui de reginæ conuicio magnifice gloriatu[s], ita ut diceret amicis suis, & lares uxori sue, regina quoq[ue] Hester nullū alium uocauit cu[m] rege ad conuicuum præter me, apud quam etiam cras cum rege pransus sum, ita prandit, ita pastillos conuiciū momordit, ut post molles edulj sapores, ferreana protinus sentent iam mortis exciperet.

Quod propter causam istam sancta trinitas Lyrum regem Persarum ex nomine vocavit & assimilauit, & in corde ceterorum regum Persarum sue Moedorum tantam beniuolentiā dedit: Propter Iacob (ait) seruum meum, & Israhel electum meū. Quem propter Iacob: siue quem propter Israhel Deniq[ue] parū est, si illum respicias Iacob siue Israhelem, de quo scimus & legimus. Isaac autem genuit Iacob, siue illam quā tulameq[ue] multitudinem reliquiarum, que reseruare sunt illius populi, qui passim in scripturis nomi ne paterno uocatur Iacob siue Israhel. Et quidem nihil altius Cyrus intellexit, nihil supra quæsiuit, & hoc suscepit ad captaniam eius beniuolētiā populo illi, q[uod] deus eorum ante tot annos per prophetam suum, de ipso uidelicet Cyro, tam magna prædictit, tam glorioſa præscriptit, & ea semetipsum illi facturum promisit. Veruntamen unus est uerus Iacob seruuus domini, unus & uerus est Israhel electus dei, dominus Iesus Christus: propter quem tanta fuit cura summe trinitati, quanta intelligimus aut intelligere cupimus in auxilio eius, sub sacramento numeri ternarij. Vnde iam dictum & adhuc dicendū est.

Dum hic attendimus, dulciter illud memorie nostræ occurrit, quia iste seruuus domini primus est, qui deo gratias egit, ante quē nō facile quempiam inuenies, siue in lege, siue in prophetis, de quo manifeste scriptum sit, quod deo gratias egerit. Nondum quippe impletā fuerant beneficia dei, quorum omnium hoc summum est, quod istum seruum suū fecit, Christum Iesum secundum formam serui, pro quo facto nimirū gratiarum actio debetur illi. Deniq[ue] quicunque deo gratias agit, causam istam in ipsa gratiarum actione non habens præ oculis, quia deus istum seruum suū fecit, & ut faceret tanta procurauit, inter quæ gentilium quoque regum animos ad beniuolētiā sui nominis inclinauit: non dum intellexit, quomodo, uel propter quid gratiae agende sint, diximus, quia primus iste deo gratias egit, etenim ante hunc nusquam in scripturis auditam fuisse recolimus uocem gratiarum actionis, cum tot audias maxime in Psalmis uoces exultationis & confessionis, uoces benedictionis & laudationis, uoces adorationis, cantationis, iubilationis. Vox autem gratiarum actionis, ubi quæso prius audita est uel audiri debuit, quām ex ore huius serui domini, huius electi dei?

Gratiarum actio quid sit & quando, quomodo, & ubi dominus noster Iesus Christus gratias egerit.

Cap. XI.

Colof. 28

Affimilatio
trinitatis

Iob. 40:1
Hester. 1:4

Prop̄ Ch̄m
illa omnia ge
sta sunt.
Esa. 45:1

Gene. 23:6
Match. 1:6

Esa. 45:1

Ch̄s prim⁹ 2
q̄ gr̄as in scri
pturis legitur
egisse deo.

2 Primo